

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvineného **Ing. M. S. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 30. novembra 2011 v Bratislave sťažnosť obvineného Ing. M. S. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 18. novembra 2011, sp. zn. Tp 90/2011, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného Ing. M. S. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica uznesením zo dňa 18. novembra 2011, sp. zn. Tp 90/2011, rozhodol o vzatí obvineného Ing. M. S. do väzby podľa § 72 ods. 1 Tr. por. z dôvodov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Obvinenému Ing. S. začala väzba plynúť dňom 16. novembra 2011 o 23.20 hod. a vykonáva ju v Ústave na výkon väzby Bratislava.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť obvinený Ing. S. prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol, že toto rozhodnutie považuje za nezákonné. V sťažnosti namietal, že mu nebola sudcom pre prípravné konanie daná skutočná možnosť vyjadriť sa pri jeho výsluchu na verejnom zasadnutí k tým otázkam, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie o jeho vzatí do väzby. Navrhol preto, aby Najvyšší súd predmetné rozhodnutie zrušil a prepustil obvineného na slobodu.

Na základe podanej sťažnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd konajúci o sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia,

proti ktorým bola podaná sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a zistil, že sťažnosť obvineného Ing. M. S. nie je dôvodná.

Obvinený je v posudzovanej veci trestne stíhaný, pretože je dôvodne podozrivý zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., z obzvlášť závažného zločinu legalizácie príjmov z trestnej činnosti z časti dokonaného a v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. (s poukazom na § 138 písm. b/ a § 141 písm. a/ Tr. zák.) a taktiež zo zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 3, ods. 5, ods. 6, ods. 7 Tr. zák. (s poukazom na § 138 písm. b/ a § 141 písm. a/ Tr. zák.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní vyšetrovacieho spisu sp. zn. ČVS:PPZ-133/BOK-Z-2008 dospel k záveru, rovnako ako súd prvého stupňa, že trestné stíhanie obvineného pre skutky, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie, sa vedie dôvodne, skutky boli spáchané, majú znaky vyššie špecifikovaných trestných činov a existuje aj dôvodné podozrenie, že tieto skutky spáchal aj spolu s ďalšími obvinenými osobami. Najvyšší súd si v tejto súvislosti osvojuje závery súdu prvého stupňa a v ďalšom len na ne odkazuje.

Rozhodnutie o vine či nevine obvineného však bude predmetom ďalšieho dokazovania v prebiehajúcom trestnom konaní, pričom orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech.

Okrem podozrenia, ako jedného z predpokladov vzatia obvineného do väzby, je v posudzovanej veci v súčasnom štádiu trestného konania splnená aj ďalšia základná materiálna podmienka, a to existencia väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Podľa zistenia Najvyššieho súdu uvedený väzobný dôvod, pre ktorý bola obmedzená osobná sloboda obvineného jeho vzatím do väzby, sa opiera o celkom konkrétne skutočnosti vyžadované zákonom, pričom z nich vyplýva reálna obava z následkov predpokladaných v ustanovení upravujúcom dôvody kolúzneho väzby.

Výklad pojmu „konkrétna skutočnosť“ je vecou súdu, ktorý na základe skutkových okolností a dôkaznej situácie v konkrétnej trestnej veci posúdi, či vzatie obvineného do väzby je opatrením nevyhnutným na dosiahnutie účelu trestného konania a či tento účel nemožno dosiahnuť inak. V posudzovanej veci tieto konkrétne skutočnosti zakladajúce u obvineného dôvod kolúznei väzby vyplývajú z povahy a charakteru trestnej činnosti, ktorá mala byť páchaná plánovite a organizovane po dlhšiu dobu a mali z nej plynúť vysoké finančné zisky.

V tejto súvislosti Najvyšší súd poukazuje na uznesenie Špecializovaného trestného súdu zo dňa 18. novembra 2011, sp. zn. Tp 90/2011, kde tento v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne popísal dôvody, pre ktoré považoval väzobný dôvod upravený v ustanovení § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. za opodstatnený. Najvyšší súd si závery súdu prvého stupňa osvojuje a v ďalšom na ne odkazuje. Rovnako si Najvyšší súd osvojil závery súdu prvého stupňa v dôvodoch, pre ktoré nezistil opodstatnenie vzatia obvineného do väzby aj z dôvodu uvedenom v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

V tejto súvislosti je potrebné tiež poznamenať, že Najvyšší súd nezistil dôvody, o ktoré opiera svoje závery sťažnosť, keďže konanie bolo vykonané lege artis.

Rovnako správny je aj výrok napadnutého uznesenia o začiatku plynutia lehoty väzby u obvineného, a to okamihom jeho zadržania príslušnými policajnými orgánmi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia, preto sťažnosť obvineného podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 30. novembra 2011

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová